

agrupació excursionista talaia

FEDERATS A:

federación catalana de montaña

federación catalana de esquí

comité de explotaciones subterráneas de cataluña

asociación española de camping y caravana

CARRER ANSELM CLAVE, 3 - TELEFON 893 12 57 - VILANOVA I LA GELTRU

CIRCULAR PER ALS SOCIS
AGOST - SETEMBRE 1974

L'Aneto, ruta turística

**(Als vilanovins que l'any 1926
pujaren per primera vegada
l'Aneto)**

El crit de "¡Aneto!, ¡Aneto!" desperta estranys ressons dins les parets del Refugi de la Renclusa. Xocs de botes, piolets, grampons i altres estris contra els empostissats de fusta, badalls estentoris, imprecacions i crits variats. Uns gambirots engueguen un caset o transsisitor a tota potència. Són les cinc del matí.

Els dos vilanovins ens llevem procurant molestar el mínim els nostres companys d'habitació, encara que resulta dubtós que algú dormi amb aquell aldarull. Sortim del dormitori procurant no trepitjar els que han hagut de pernoctar ajaguts pels passadissos del Refugi. Un noi enfundat dins el sac tracta de dormir assegut a un graó de l'escala. La capacitat del Refugi ha quedat coberta al màxim.

Fem un lleuger esmorzar i sortim al defora. Es de nit encara, però la lluna brilla esplendorosa

i sense núvols per sobre la Maladeta. A mitja muntanya brillen els llumets dels que han sortit a primera hora. Són quasi les sis i decidim emprendre la marxa. Grups d'excursionistes examinen, dubtosos, el camí a seguir. El dia anterior tinguérem ocasió de veure retornar els expedicionaris de l'Aneto, i avui ens adrecem resoltament cap a l'arrencada del corriol. Nombrosos "passarells", com nosaltres mateixos, ens prenen per experts alpinistes i ens segueixen amatents. Pobrets de nosaltres!

El corriol fàcil i ben marcat s'acaba ràpidament i hem de seguir per entre el caos de grossos blocs despresos de la cresta dels Portillons. S'ha d'estar amatent a seguir les fites de pedres posades sobre els blocs. Al cap de mitja hora ja s'ha fet de dia i desem les llanternes. Ens aconsegueix un guia de Benasc que capitaneja un nodrit

(Siguelx al dors)

estol de quitxalla i alguns pares dels infants. Aprofitem l'avinentsa i ens agafem al grup, sense ja necessitat de cercar punts de referència.

En passar pel costat del Portilló Inferior s'ens ofereix una àmplia visió de la gelera de l'Aneto. Anem remuntant entre el gran laberint de grossos rocs. Travessem un parell de congestes relliscoses per la seva inclinació. Són un petit tast de la gran gelera que ens espera. Finalment abastem el Portilló Superior. Es un esboranc, no gaire ample, en la llarga cresta que separa les geleres de la Maleïta i l'Aneto. Són les vuit del matí i no brós grup de despistats que no aconsegueix grimpar per sobre el cresta al qual han pujat entre els dos Portillons.

Ara cal baixar arrambats a la muralla fins a trepitjar l'extrem NW de la gelera. En aquest punt hi ha un grup d'esgarrapamuntanyes indignadíssims i que troben humiliant incorporar-se a la llarga processó dels qui desfilen, un darrera l'altre, pel fressat corriol marcat en la glacera. Avui a l'Aneto hi pujaran unes 150 persones, més o menys, entre homes, dones, ancians i quitxalla inclosos. Els herois en potència decideixen canviar de rumb i emprendre una altra gesta més digna de les seves facultats.

Quasi la meitat de la gelera de l'Aneto es troba interrompuda a intervals per grossos rocs de tarteres despreses de la Cresta del Mig, que discorre des del Coll Maleït al Pis de Corones. Com que la neu és apte per a caminar-hi sense gaire risc a relliscar-hi, no ens posem els grampons. Portem "barret de gelera", ulleres fosques i botes de muntanya. Més de la meitat dels expedicionaris calcen xiruques i un parell de xicots unes senzilles "wambes". Els pantalons "texans" dominen en gran majoria i són escassos els "rocciatori", igualment com els piolets i gram-

pons. Alguns nois caminen a pit descobert i sense ulleres, sense por als raigs solars que apreten de valent. Alguns vesteixen "bermudes" de camals esflagarsats. Hi ha un fort contingent de bascos, seguits d'aragonesos, fancesos i finalment catalans.

Pel mig de la penúltima tartera discorre un reguerall d'aigua gelada procedent de la fusió de la glacera. Tenim la boca seca i ja ens he mbegut tota l'aigua de la cantimplora. Renovem la provisió i de bona gana ens beuriem un litre d'aigua fresca si no fos prudent regular na necessitat, doncs encara ens falta un bon troç de trajecte. Passem la darrera tartera, molt estreta, i empenem la fatigosa travessia del darrer sector de gelera, el més llarg i flanquejat per profundes esquerdes, tot ascendint en diagonal. Finalment arribem al Coll de Corones, a 3.173 m. d'altura, i ens aturem en un grup de roques a descansar. Ja són les deu.

Ara segueix una forta pujada coberta de gel. Veiem els que van calçats amb xiruques com pugen de quatre grapes. Decidim posar-nos els ferros als peus, que per això els carretegem des de Vilanova. Altres grups fan el mateix. Done n la cosa per llesta i reemprenem la ruta. Als dos passos, els quatre dent regular la necessitat, doncs peus. Són inconvenients de no haver participat en cap curset d'alta muntanya. Tornem a seure i assaïem una nova i forta lligada, que ara donarà excel·lents resultats. Aconsegum, al poc, els qui pugen amb xiruques i "wambes". Són nois joves i animosos als quals no espanten els desavantatges. El pas dels nombrosos excursionistes ha traçat en la gelada pendent una profunda i relliscosa via que, anant amb grampons, evitem passant pel costat.

S'acaba el sector gelat i segueix una zona de rocs. Quan pensem que encara ens falta una bona es-

tona per arribar al cim, veiem enfront nostre el llegendari i temut Pas de Mahoma. No sé si és per l'aventatge de no patir de vértigen o d'estar acostumat a grimpar pels rasclers del Garraf, però el cert és que en breus instants creuem aquell "papu" de les altures, que deu tenir poc més d'una vintena de metres de recorregut. ¡Ja som al cim de l'Aneto, a 3.404 m. d'altura! Són les onze del matí del 6 d'agost de 1974. Estampem aquesta data en el llibre registre i signem. Intentem inutilment adoptar una posició triumfalista per a retratar-nos al peu de la creu metàl·lica per tal de conservar un record gràfic per a la posteritat. La cosa resulta difícil d'aconseguir amb l'ambient de sucursal de les Planes que impera a dalt del cim.

Per arrodonir més el caire turístic de la diada sentim el brunzir d'un aeroplà francès i que veiem a un miler de metres per sota nostre volant per sobre Aigualluts. L'expert aviador va remuntant valls i collades, contornejant els cims i passant d'un costat a l'altre de la frontera. S'eleva ràpidament fins a la nostra altura i es dirigeix resoltament cap a l'Aneto, bellugant les ales en senyal de salutació. La gran multitud que hi ha al cim correspon amb una sorollosa exclamació aixecant els braços.

Una mitja hora hem pasat dalt del cim sense adonar-nos-en. Altres grups van arribant i és qüestió de fer-los lloc. Tornem a creuar el "terrorífic" Pas de Mahoma, amb els seus cantelluts blocs on hom pot agafar-se bé. A l'altra part hi ha el grup de vailets que no esperen el fet que el guia els posi una corda d'ajuda. Passem la zona de rocs i ens trobem novament a la pendent glaçada. Tornem a posar-nos els grampons i iniciem la devallada. Encara segueixen ascendint bastants grups d'excursionistes. Un noi ha quedat aïllat en un sector

completament glaçat i és precis rescatar-lo amb ajuda d'una corda. Encara que les condicions d'ascens siguin immillorables no és recomenable a l'excursionista poc equipat allunyar-se del camí frescat.

Som novament al Coll de Coronas. A crits advertim a un grup que es desvia de la ruta, ja que s'adrecen directament cap a una esquerda que fa pocs dies s'ha obert al bell mig d'un antic corriol, havent-se de fer ara una lleugera marrada. Ens diuen que ja ho havien advertit però que volien xafardejar la profunditat de l'esquerda. Ens aturem a canviar impressions. Ens avisen que ja que és el nostre primer tres mil ens toca pagar el xampany per a celebrar-ho. Aquests companys ocasionals retornarien a les nou del vespre i aleshores havia succeït un tràgic accident prop de la Renclosa que apagà les ganes de celebrar amb xerínola una petita victòria alpinista.

Seguim amb els grampons tot el recorregut de la gran gelera. Quan arribem a la primera tartera advertim que hem estat una hora des del cim, la meitat del temps invertit en l'anada. Ens aturem a refrescar en el reguerall gelat i a proveir novament d'aigua, que ja hem esgotat. Fem el recorregut de cop fins al Portilló Superior i una vegada traspassada la bretxa baixem un parell de congestes fins a deturar-nos a reposar entre uns rocs abaumats en l'ombra dels quals fem un mos. Després d'un merescut descans seguim camí avall. Com a la majoria de "passarells", perdem la guia de les fites entre el caos de blocs de la tartera, invertint mitja hora més en el descens. Tot i això arribem a la Renclosa al volt de les quatre de la tarda. Més o menys, l'horari indicat a la guia. L'Aneto, el Gegant dels Pirineus, ens ha mostrat la seva cara amable i li en restem molt agraïts.

JOAN VIRELLA

Noticiari

Excursió de fi de curs per a infants

Com a clausura del IV Cicle d'Excursions per a Infants, enguany es decidí fer una sortida cap al Pirineu, al Refugi Social de l'A. E. Talaia que té instal·lat a Can Balric de Nevà. Se sortí de Vilanova a les 6'30 del matí del dia 29 de juny. Es feu una breu parada per a esmorzar a Tona i se seguí la ruta cap a Planoles on també ens aturàrem uns instants. Des d'aquesta població, l'autocar ens baixà fins a l'estació i d'aquí fins al pont sobre el Rigart, on ja no podia continuar. Un tractor amb remolc recollí les motxilles i a peu tota la quitxalla seguí al darrera cap al poble de Nevà, i des d'aquí fins a Can Baldric, antiga masia situada a un collet sobre el poble.

Després de dinar i descansar s'efectuaren un seguit de jocs i proves de muntanya. Més tard, i després de sopar, se celebrà un animat foc de camp amb una nodrida participació dels menuts excursionistes. S'anà a dormir aviat

ja que a l'endemà hi havia prevista una excursió a Costa Pubilla.

Amb una mica de retard, al matí del dia 30 una bona tropa empenia corriol amunt contornant la falda del Cogulló i pujaven després pel costat del llit del Torrent d'Arnó fins al Pla dels Tallats, on s'esmorzà. Des d'allà es contemplava una bona panoràmica del massís del Puigmal i els seus contraforts. Feina hi hagué a salvar els 300 m. de desnivell que hi ha entre els Tallats i el Roc dels Llamps, i un cop dalt d'aquest cim entre que tots deien estar cansats i no anàvem massa grassos d'horari es desistí de seguir més enllà. Unicament quatre de més valents i un monitor arribaren al cim immediat, i signaren en el llibre registre. Els mapes senyalen una altura al Roc dels Llamps de 2.046 m. i al Costa Pubilla 2.045 m. cosa que jutgem

(Els articles només reflexen les opinions de llurs autors)

Noticiari

errònia, ja que el segon cim està a més altura que el primer.

Això sí, tots els que manifestaven que no podien seguir més, un cop arribats al Roc dels Llamps tot era córrer i entrar i sortir de la casamata que hi ha del temps dels "maquis", disparant imaginaris trets contra imaginaris enemics. Després de contemplar el Pedraforca, la Tossa d'Alp i altres muntanyes nostres i la veïna nació, es feu camí de retorn pel Cogulló on un seguit de pins trencats per la neu o el vent dificultaren la marxa. Prop ja de Can Baldric dos dels menuts s'estraviaren en fer una marrada de camí, donant-nos a tots un bon en-surt. Després de dinar es baixà cap a Nevà i al riu Rigart on esperava l'autocar, fent-se el trajecte de retorn a Vilanova arribant-hi al voltant de les nou del vespre. Participaren en la sortida 48 infants i 6 monitors.

Capitol d'incendis

Igualment com l'any anterior, el foc ha fet presa dels nostres

boscós. Limitant-nos al Penedès i els seus contorns hem anotat els següents: els primers dies del mes d'agost cremaren unes 500 hectàrees de bosc en un sector entre Bonastre, Albinyana, la Bisbal del Penedès i Masarbonès. Les feres del zoo-safari d'Albinyana passaren una mala estona en flairar l'incendi des de les tanques de la reserva. Quasi als mateixos dies hi hagué incendis a Vallbona, prop del Vendrell, i a Corbera Alta, lloc aquest darrer molt castigat ja el passat any.

El més gran incendi de tots els que ha sofert enguany Catalunya ha estat el dels boscós de Querol i que abraçaren una zona d'un 2.500 hectàrees entre els termes de Querol i Miralles, amb greu perill dels nuclis d'Esblada, Valldecibes i nombroses masies aïllades d'aquell sector. El foc es declarà el dia 16 d'agost, i es diu que fou causat per uns costellaires. La imprudència d'uns irresponsables ha causat una pèrdua irreparable a molts humils camperols i a la comunitat en general, en la qual estem inclosos els excursionistes.

SECCIO DE MUNTANYA

XXIV CAMPAMENT GENERAL DE CATALUNYA I XXXVIII MARXA EXCURSIONISTA DE REGULARITAT DE CATALUNYA

Els dies 1, 2 i 3 del passat mes de juny se celebrà l'anyal Campament General de Catalunya, en el curs del qual s'efectuà la Marxa Excursionista de Regularitat, organitzat tot el conjunt pel Club Excursionista Pirinenc. L'escenari del Campament foren la Capella de Sta. Maria de la Mata i els seus contorns, en el Municipi de Llinars d'Aigua d'Ora, en la comarca del Berguedà. Hi assistí un bon grup de representants de la Talaia, amb un total de set tendes i 18 acampadors, entre els quals hi havia tres infants. En la Marxa del dia 2 hi participaren sis equips de l'Entitat.

La cursa s'iniciava al costat de la capella, dins el Campament, seguint cap a Can Monteny, Can Valentí, Can Garriga, Serra de Can Jardí, Costa Ginebreda, Xalet dels Rasos, Font de Calders, Creu del Cabrer, Coll de Salomó, Coll de Ferrús, La Bruixa, La Plana, Font del Pi, Serrat del Camp del Vidre, Collet del Pla, Font de la Torre (Dinar), l'Erola i La Mata. El recorregut era d'uns 22 km. i s'hi invertiren poc més de cinc hores.

L'itinerari era un dels més ben escollits dels que hem participat. En ocasions érem apartats del camí més dret per tal que, fent una petita marrada, l'excursionista pogués gaudir una excel·lent visió del Campament com de la Marxa, fou modèlica. Als assistents els era lliurat un butlletí-programa en el qual hi havia consignats itineraris a fer amb base al Campament i que fou molt ben acollits i apro-

fitat per més d'un dels membres de la nostra Agrupació.

La classificació de la Marxa pels equips de l'A. E. Talaia fou el següent:

C.	D.	Noms	P.
14	154	J. M. ^a Peixó-Jani F.	34-65
17	86	J. Gudín-M. Pàmies	35-62
32	416	Isabel R.-J. Toledano	40- 4
34	111	J. Blanes-Pili M.	40- 4
173	212	Tina M.-J. Virella	77-20

Un equip quedà desqualificat en 4art. lloc amb 104 punts.

XXVIII MARXA NOCTURNA D'ORIENTACIO

La nit del 6 al 7 del proppassat Juliol se celebrà aquesta cursa organitzada per la Delegació de Gràcia de la Unió Excursionista de Catalunya, i que es desenrotllà per la comarca del Maresme. La sortida es donà al poble de Tiana, seguint cap a Can Andreu, La Brolla, Font del Sunyer, Castell Ruf, Font Mercè, Font Gurri, T.^o del Andreu i tornant altra volta a Tiana.

L'A. E. TALAIA hi participà amb tres equips.

Classificació dels nostres equips:

C.	D.	Equip	P.
1	100	I. Romeu-J. Planas-J. Toledano	23
3	55	J. Ferrer-M. Ferrer-M. Paterna	28
33	119	S. Baig - A. Baig-T. Pujol	104

Per Entitats, l'A. E. Talaia quedà classificada en 2on. lloc, amb 155 punts.

AUTO~VENTA VILLANUEVA

**COMPRA
VENTA
CAMBIO**

**FINANCIAMOS TODA CLASE
DE VEHICULOS**

No solamente comprando obtiene beneficio,
sino que después no le dejamos desamparado

Nuestros servicios garantizan su tranquilidad

- Asesoría Jurídica
- Organización de Empresas
- Departamento Gestoría
- Seguros

Oficina Colaboradora: Asesoría Jurídica y Contable
Jardín, 11 - Tel. 893 26 74

Secció Nàutica **TIPLAY**

Creuer Canaries, 34 - Telèfon 893 29 98 - Vilanova i la Geltrú

ESCOLA SKI

COMPRA VENDA D'EMBARCACIONS

DISTRIBUIDOR DUCATI

Secció Agrícola **TIPLAY**

Sant Josep, 10 - Telèfon 893 30 89 - Vilanova i la Geltrú

TALLER REPARACIÓ DE MOTOS,
VENDA DE MAQUINÀRIA AGRÍCOLA,
REPARACIÓ DE MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

Esports **TIPLAY**

Material esportiu per:

Tenis - Fútbol - Hockey - Basquetbol
Atletisme - Alpinisme - Esquí - Gimnasia

Tenim tot el que necesiteu

VISITEU-NOS A : Rambla Vidal, 17 - Vilanova i la Geltrú